

Lege nr. 273/2004

din 21/06/2004

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 557 din 23/06/2004

privind regimul juridic al adopției

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL

Dispoziții generale

Art. 1. - Adopția este operațiunea juridică prin care se creează legătura de filiație între adoptator și adoptat, precum și legături de rudenie între adoptat și rudele adoptatorului.

Art. 2. - Următoarele principii trebuie respectate în mod obligatoriu în cursul procedurii adopției:

- a) principiul interesului superior al copilului;
- b) principiul creșterii și educării copilului într-un mediu familial;
- c) principiul continuității în educarea copilului, ținându-se seama de originea sa etnică, culturală și lingvistică;
- d) principiul informării copilului și luării în considerare a opiniei acestuia în raport cu vârsta și gradul său de maturitate;
- e) principiul celerității în îndeplinirea oricărui act referitor la procedura adopției.

Art. 3. - În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) adoptat - persoana care a fost sau urmează să fie adoptată în condițiile prezentei legi;
- b) adoptator - persoana care a adoptat sau dorește să adopte, în condițiile prezentei legi;
- c) adopție internă - adopția în care atât adoptatorul sau familia adoptatoare, cât și adoptatul au domiciliul în România;
- d) adopție internațională - adopția care, în condițiile prezentei legi, nu este adopție internă;
- e) atestat - documentul întocmit în condițiile prezentei legi, care face dovada capacității de a adopta rezultate din îndeplinirea garanțiilor morale și condițiilor materiale necesare dezvoltării depline și armonioase a personalității copilului;
- f) Convenția de la Haga - **Convenția** asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopției internaționale, încheiată la Haga la 29 mai 1993 și ratificată de România prin Legea nr. 84/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 21 octombrie 1994;
- g) copil - persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani sau nu a dobândit capacitate deplină de exercițiu, în condițiile legii;
- h) direcția - direcția generală de asistență socială și protecția copilului, instituție publică, cu personalitate juridică, înființată în subordinea consiliilor județene, respectiv consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, în condițiile legii;
- i) familie adoptatoare - sotul și soția care au adoptat sau doresc să adopte, în condițiile prezentei legi;
- j) familie - părinții și copiii aflați în întreținerea acestora;
- k) familie extinsă - părinții, copilul și rudele firești ale acestuia, până la gradul IV inclusiv;
- l) familie substitutivă - persoanele, altele decât cele care aparțin familiei extinse, care, în condițiile legii, asigură creșterea și îngrijirea copilului;
- m) Oficiu - organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, înființat prin reorganizarea Comitetului Român pentru Adopții, cu atribuții de supraveghere și coordonare a activităților referitoare la adopție;
- n) părinte firească - persoana față de care copilul are stabilită filiația firească, în condițiile legii;
- o) planul individualizat de protecție - documentul prin care se realizează planificarea serviciilor, prestațiilor și măsurilor de protecție specială a copilului, pe baza evaluării psihosociale a acestuia

si a familiei sale, în vederea integrării copilului care a fost separat de familia sa, într-un mediu familial stabil permanent, în cel mai scurt timp posibil;

p) stat primitor - statul în care domiciliaza adoptatorul sau familia adoptatoare în cazul adopției internaționale și în care se deplaseaza adoptatul în urma încuviințării adopției.

Art. 4. - Pe tot parcursul procedurii de adopție direcția în a cărei rază teritorială domiciliaza copilul este obligată să ofere copilului informații și explicații clare și complete, potrivit vârstei și gradului sau de maturitate, referitoare la etapele și durata procesului de adopție, la efectele acesteia, precum și la adoptator sau familia adoptatoare și rudele acestora.

CAPITOLUL

II

Condițiile de fond ale adopției

Art. 5. - **(1)** Adopția se încheie numai dacă aceasta este în interesul superior al copilului.

(2) Copilul poate fi adoptat până la împlinirea vârstei majoratului civil.

(3) Persoana majoră poate fi adoptată numai dacă adoptatorul sau familia adoptatoare a crescut-o în timpul minorității sale.

Art. 6. - **(1)** În cadrul procedurii de adopție se iau măsurile necesare pentru ca frații să fie încredințați împreună.

(2) Încredințarea separată a fraților în vederea adopției, precum și adopția acestora de către persoane sau familii diferite se pot face numai dacă acest lucru este în interesul lor superior.

Art. 7. - **(1)** Copilul, respectiv majorul avut în vedere la art. 5 alin. (3), nu poate fi adoptat de mai mulți adoptatori nici simultan, nici succesiv.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), poate fi încuviințată, după caz, adopția simultană sau adopții succesive, atunci când adoptatorii sunt soți și soție.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), poate fi încuviințată o nouă adopție atunci când:

a) adoptatorul sau soții adoptatori au decedat; în acest caz, adopția anterioară se consideră desfăcută pe data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești de încuviințare a noii adopții;

b) adopția anterioară a încetat din orice alt motiv.

Art. 8. - **(1)** Adopția între frați este interzisă.

(2) Adopția a doi soți sau fosti soți de către aceiași adoptator sau familie adoptatoare, precum și adopția între soți sau fosti soți sunt interzise.

(3) Persoanele cu boli psihice și handicap mintal nu pot adopta.

Art. 9. - **(1)** Pot adopta numai persoanele care au capacitate deplină de exercițiu și care sunt cu cel puțin 18 ani mai în vârstă decât cel pe care doresc să îl adopte.

(2) Pentru motive temeinice, instanța judecătorească poate încuviința adopția chiar dacă diferența de vârstă dintre adoptat și adoptatori este mai mică de 18 ani, dar în nici o situație, mai puțin de 15 ani.

Art. 10. - **(1)** Adoptatorul sau familia adoptatoare trebuie să îndeplinească garanțiile morale și condițiile materiale necesare dezvoltării depline și armonioase a personalității copilului.

(2) Îndeplinirea garanțiilor și condițiilor prevăzute la alin. (1) se atestă de către autoritățile competente, potrivit prevederilor prezentei legi.

Art. 11. - **(1)** Persoanele care trebuie să consimta la adopție sunt următoarele:

a) părinții firești sau, după caz, tutorele copilului ai cărui părinți firești sunt decedați, necunoscuți, declarați morți sau dispăruți ori puși sub interdicție, în condițiile legii;

b) copilul care a împlinit vârsta de 10 ani;

c) adoptatorul sau, după caz, familia adoptatoare.

(2) Nu este valabil consimțământul dat în considerarea promisiunii sau efectuării unei contraprestații, indiferent de natura acesteia, fie ea anterioară sau ulterioară.

Art. 12. - **(1)** Consimțământul la adopție trebuie să fie dat de către părinții firești ai copilului. În cazul adopției copilului și de către sotul adoptatorului, consimțământul trebuie exprimat de către sotul care este deja părinte adoptator al copilului.

(2) Părintele sau părinții decăzuți din drepturile părintești sau cărora li s-a aplicat pedeapsa interdicției drepturilor părintești păstrează dreptul de a consimți la adopția copilului. Consimțământul reprezentantului legal este obligatoriu.

(3) Dacă unul dintre părinții firești este decedat, necunoscut, declarat, în condițiile legii, mort sau dispărut, pus sub interdicție, precum și dacă se afla, din orice împrejurare, în imposibilitate de a-și manifesta voința, consimțământul celuilalt părinte este îndestulător.

(4) Consimțământul părinților firești ai copilului nu este necesar dacă ambii se găsesc în oricare dintre situațiile prevăzute la alin. (3), precum și în cazul adopției prevăzute la art. 5 alin. (3).

Art. 13. - În mod excepțional, instanța judecătorească poate trece peste refuzul părinților firești sau, după caz, al tutorelui de a consimți la adopția copilului, dacă se dovedește, prin orice mijloc de probă, că aceștia refuză în mod abuziv să-și dea consimțământul la adopție și instanța apreciază că adopția este în interesul superior al copilului, ținând seama și de opinia acestuia dată în condițiile art. 11 alin. (1) lit. b), cu motivarea expresă a hotărârii în această privință.

Art. 14. - Părinții firești ai copilului sau, după caz, tutorele acestuia trebuie să consimtă la adopție în mod liber, necondiționat, și numai după ce au fost informați în mod corespunzător asupra consecințelor adopției, în special asupra încetării legăturilor de rudenie ale copilului. Direcția în a cărei rază teritorială locuiesc părinții firești sau, după caz, tutorele este obligată să asigure consilierea și informarea acestora înainte de exprimarea de către aceștia a consimțământului la adopție și să întocmească un raport în acest sens.

Art. 15. - **(1)** Consimțământul părinților firești sau, după caz, al tutorelui se da în fața instanței judecătorești o dată cu soluționarea cererii de deschidere a procedurii adopției.

(2) În cazul adopției copilului de către sotul părintelui sau, consimțământul părintelui fireșc se da în forma autentică prin act notarial.

(3) O dată cu solicitarea consimțământului prevăzut la alin. (1), instanța solicită direcției raportul care confirmă îndeplinirea obligației prevăzute la art. 14.

Art. 16. - **(1)** Consimțământul la adopție al părinților firești ai copilului sau, după caz, al tutorelui poate fi dat numai după trecerea unui termen de 60 de zile de la data nasterii copilului înscrisă în certificatul de naștere.

(2) Părintele fireșc sau, după caz, tutorele poate revoca consimțământul în termen de 30 de zile de la data exprimării lui în condițiile legii.

Art. 17. - **(1)** Consimțământul la adopție al copilului care a împlinit vârsta de 10 ani se da în fața instanței judecătorești, în fața încuviințării adopției.

(2) Adopția nu va putea fi încuviințată fără consimțământul copilului care a împlinit vârsta de 10 ani.

(3) Anterior exprimării consimțământului, direcția în a cărei rază teritorială domiciliaza copilul care a împlinit vârsta de 10 ani îl va sfătui și informa pe acesta, ținând seama de vârsta și de maturitatea sa, în special asupra consecințelor adopției și ale consimțământului sau la adopție, și va întocmi un raport în acest sens.

Art. 18. - **(1)** Consimțământul adoptatorului sau familiei adoptatoare se da în fața instanței judecătorești o dată cu soluționarea cererii de încuviințare a adopției.

(2) Dacă persoana care dorește să adopte este căsătorită, este necesar și consimțământul sotului sau, cu excepția cazurilor în care acesta este în imposibilitate de a-și manifesta voința. Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL

III

Procedura adopției interne

SECȚIUNEA

1

Atestarea adoptatorului sau a familiei adoptatoare

Art. 19. - **(1)** Evaluarea garanțiilor morale și a condițiilor materiale ale adoptatorului sau familiei adoptatoare se face, pe baza solicitării lor, de către direcția de la domiciliul acestora și trebuie să aibă în vedere:

a) personalitatea, starea sănătății și situația economică a adoptatorului sau familiei adoptatoare, viața familială, condițiile de locuit, aptitudinea de educare a unui copil;

b) motivele pentru care adoptatorul sau familia adoptatoare dorește să adopte;

c) motivele pentru care, în cazul în care numai unul dintre cei doi soți solicită să adopte un copil, celălalt sot nu se asociază la cerere;

d) impedimente de orice natură relevante pentru capacitatea de a adopta.

(2) Pe baza rezultatelor evaluării prevăzute la alin. (1), direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul adoptatorului sau familiei adoptatoare decide, în termen de 60 de zile de la data depunerii cererii de evaluare de către adoptator sau familia adoptatoare, dacă acesta sau aceștia sunt sau nu apti să adopte. În cazul unui rezultat favorabil al evaluării, direcția va elibera atestatul de persoană sau familie aptă să adopte.

(3) Atestatul eliberat de direcția în a cărei rază teritorială domiciliază adoptatorul sau familia adoptatoare este valabil pentru o perioadă de un an. Valabilitatea acestui atestat poate fi prelungită anual, cu condiția respectării aceluși condiții prevăzute la alin. (1) și în urma unei solicitări de reînnoire din partea adoptatorului sau familiei adoptatoare.

(4) În cazul unui rezultat nefavorabil al evaluării, adoptatorul sau familia adoptatoare au dreptul să solicite direcției, în termen de 30 de zile de la comunicarea rezultatului, reevaluarea.

(5) Rezultatul nefavorabil al reevaluării poate fi atacat, în termen de 15 zile de la data comunicării, la instanța competentă în materia adopției de la domiciliul adoptatorului.

Art. 20. - Obținerea atestatului nu este necesară în următoarele cazuri:

a) pentru adopția prevăzută la art. 5 alin. (3);

b) pentru adopția copilului de către sotul părintelui firească sau adoptiv.

Art. 21. - Pe parcursul procesului de evaluare, direcția în a cărei rază teritorială domiciliază adoptatorul sau familia adoptatoare este obligată să asigure acestora serviciile de pregătire/consiliere necesare pentru a-și asuma în cunoștință de cauză și în mod corespunzător rolul de părinte.

SECȚIUNEA

a

2-a

Deschiderea procedurii adopției interne

Art. 22. - (1) Pe baza planului individualizat de protecție, astfel cum este acesta reglementat de Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului efectuează demersuri pentru reintegrarea copilului în familie sau, după caz, pentru plasamentul copilului în familia extinsă sau substitutivă.

(2) Planul individualizat de protecție poate avea ca finalitate adopția internă dacă demersurile pentru reintegrarea copilului în familie sau în familia largită au eșuat.

(3) Direcția în a cărei rază teritorială domiciliază copilul va sesiza, în termen de 30 de zile de la finalizarea demersurilor prevăzute la alin. (2), instanța judecătorească de la domiciliul copilului, pentru a se încuviința deschiderea procedurii adopției interne.

Art. 23. - (1) Încuviințarea deschiderii procedurii adopției interne se face numai dacă:

a) planul individualizat de protecție stabilește necesitatea adopției interne;

b) părinții copilului sau, după caz, tutorele își exprimă consimțământul la adopție, în condițiile prezentei legi; dispozițiile art. 12 alin. (2), (3) sau (4) ori ale art. 13 se aplică în mod corespunzător.

(2) Direcția face dovada efectuării corespunzătoare a demersurilor prevăzute la art. 22 alin. (1) și (2). În situația copilului pentru care s-a instituit tutela, încuviințarea deschiderii procedurii adopției interne se face la solicitarea direcției în a cărei rază teritorială domiciliază copilul, numai dacă instanța constată îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (1) lit. b) și apreciază că deschiderea procedurii adopției interne este în interesul superior al copilului.

(3) Hotărârea judecătorească irevocabilă prin care instanța admite cererea direcției produce următoarele efecte:

a) drepturile și obligațiile părintești ale părinților firești sau, după caz, cele exercitate de persoane fizice sau juridice se suspendă;

b) drepturile și obligațiile părintești sunt exercitate de către consiliul județean sau, după caz, consiliul local al sectorului municipiului București în a cărei rază teritorială domiciliază copilul.

(4) Prin excepție, efectele hotărârii judecătorești prevăzute la alin. (3) încetează de drept dacă, în termen de un an de la data rămânerii irevocabile a hotărârii, direcția nu a identificat o persoană sau familie corespunzătoare pentru copil și nu a inițiat procedurile prevăzute de prezenta lege în vederea realizării unei adopții interne.

(5) În situația prevăzută la alin. (4), direcția este obligată să revizuiască planul individualizat de protecție a copilului și să solicite instanței judecătorești, în funcție de finalitatea acestuia, următoarele:

- a) mentinerea, modificarea sau încetarea măsurii de protecție a copilului;
- b) încuviințarea unei noi proceduri de deschidere a adopției.

Art. 24. - Dispozițiile prezentei secțiuni nu sunt aplicabile în cazul adopțiilor prevăzute la art. 5 alin. (3) și art. 20 lit. b).

SECȚIUNEA

a

3-a

Încredințarea în vederea adopției

Art. 25. - (1) Adopția nu poate fi încuviințată de către instanța judecătorească decât după ce copilul a fost încredințat pentru o perioadă de 90 de zile persoanei sau familiei care dorește să-l adopte, astfel încât instanța să poată aprecia, în mod rațional, asupra relațiilor de familie care s-ar stabili dacă adopția ar fi încuviințată.

(2) Capacitatea de adaptare, fizică și psihică, a copilului, la noul mediu familial va fi analizată în raport cu condițiile de natură socioprofesională, economică, culturală, de limbă, religie și cu orice alte asemenea elemente caracteristice locului în care trăiește copilul în perioada încredințării și care ar putea avea relevanță în aprecierea evoluției ulterioare a acestuia în cazul încuviințării adopției.

Art. 26. - (1) În termen de 30 de zile de la data rămânării definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care s-a încuviințat deschiderea procedurii adopției interne, direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului efectuează demersurile necesare identificării celui mai potrivit adoptator sau celei mai potrivite familii adoptatoare pentru copil.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1), direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului analizează cu prioritate posibilitatea încredințării copilului în vederea adopției cu prioritate unei rude din familia extinsă, cu excepția cazului prevăzut la art. 8 alin. (1), asistentului maternal profesionist la care se află copilul ori unei alte persoane sau familii la care copilul se află în plasament.

(3) Dacă nu există solicitări din partea persoanelor sau familiilor prevăzute la alin. (2), direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului efectuează demersuri în vederea identificării pe raza sa administrativ-teritorială a unei persoane sau familii atestate și aflate în evidența Oficiului.

(4) Dacă, după expirarea termenului prevăzut la alin. (1), direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului nu a identificat o persoană sau o familie adoptatoare dintre persoanele prevăzute la alin. (2) și (3), solicită Oficiului ca în termen de 5 zile să-i transmită lista centralizată la nivel național a persoanelor sau familiilor adoptatoare atestate și înscrise în Registrul național pentru adopții.

(5) Alegerea adoptatorului sau a familiei adoptatoare potrivite pentru copil se face în termen de 60 de zile de la primirea listei centralizate, de către direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului, ținând cont de interesul superior al acestuia, informațiile cuprinse în atestatul adoptatorului și, respectiv, de evoluția situației copilului până la acea dată.

(6) Selectarea adoptatorului sau a familiei adoptatoare se notifică, în termen de 3 zile, direcției de la domiciliul acestora.

Art. 27. - (1) În urma procesului de selecție, direcția de la domiciliul copilului verifică și constată compatibilitatea acestuia cu adoptatorul sau cu familia adoptatoare.

(2) Determinarea compatibilității se realizează luându-se în considerare nevoile copilului, dorințele și opiniile exprimate de acesta, acordându-le importanța cuvenită. Interesul superior al copilului trebuie luat în considerare cu prioritate.

(3) În situația în care, în urma efectuării verificării prevăzute la alin. (1) și (2), direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului constată compatibilitatea acestuia cu persoana sau familia adoptatoare selectată, sesizează de îndată instanța judecătorească pentru încredințarea copilului în vederea adopției.

Art. 28. - Încredințarea în vederea adopției se dispune de către instanța judecătorească de la domiciliul copilului pentru o perioadă de 90 de zile.

Art. 29. - (1) Încredințarea în vederea adopției nu este necesară în următoarele cazuri:

- a) pentru adopția prevăzută la art. 5 alin. (3);
- b) pentru adopția prevăzută la art. 20 lit. b);

c) pentru adoptia copilului pentru care a fost deschisa procedura adoptiei interne si acesta a fost plasat la adoptator sau la familia adoptatoare, iar masura plasamentului dureaza de cel putin 90 de zile;

d) pentru adoptia copilului de catre tutorele sau, daca au trecut cel putin 90 de zile de la data instituirii tutelei.

(2) În situatiile prevazute la alin. (1) lit. a) si b) persoana sau familia care doreste sa adopte va putea solicita în mod direct instantei judecatoresti încuviintarea adoptiei, în conditiile prezentei legi.

Art. 30. - (1) Pe durata încredintarii copilului în vederea adoptiei, domiciliul acestuia se afla la persoana sau familia careia i-a fost încredintat. Efectuarea actelor obisnuite necesare exercitarii drepturilor si îndeplinirii obligatiilor parintesti, cu exceptia celor care conduc la încheierea unui act juridic, se realizeaza de catre persoana sau familia careia acesta i-a fost încredintat.

(2) Dreptul de a reprezenta copilul în actele juridice sau, dupa caz, de a încuviinta actele pe care acesta le încheie, precum si dreptul de a administra bunurile copilului se exercita de catre consiliul judetean sau local al sectorului municipiului Bucuresti în a carui raza teritoriala domiciliaza persoana sau familia careia i-a fost încredintat copilul în vederea adoptiei. Dreptul de administrare poate fi delegat, în mod exceptional, catre persoana sau familia careia i s-a încredintat copilul pentru efectuarea unor acte speciale, în interesul copilului, care vor fi expres mentionate în cuprinsul documentului prin care se acorda delegarea.

Art. 31. - (1) În perioada încredintarii copilului în vederea adoptiei, directia de la domiciliul adoptatorului sau familiei adoptatoare urmareste evolutia copilului si a relatiilor dintre acesta si persoana sau familia careia i-a fost încredintat, întocmind în acest sens rapoarte bilunare.

(2) La sfârșitul perioadei de încredintare în vederea adoptiei, directia întocmeste un raport final referitor la evolutia relatiilor dintre copil si adoptatori, pe care îl comunica instantei competente în vederea solutionarii cererii de încuviintare a adoptiei.

(3) Întocmirea si comunicarea raportului prevazut la alin. (2) sunt obligatorii si în cazul adoptiei copilului aflat în una dintre situatiile prevazute la art. 29 alin. (1) lit. c) si d).

(4) Cererea de încuviintare a adoptiei adresata instantei judecatoresti prelungeste de drept perioada de încredintare pâna la solutionarea cererii prin hotarâre judecatoreasca irevocabila.

Art. 32. - (1) Daca pe durata perioadei de încredintare în vederea adoptiei directia în a carei raza teritoriala domiciliaza adoptatorul sau familia adoptatoare constata neadaptarea copilului cu persoana sau familia adoptatoare ori existenta oricaror alte motive de natura sa împiedice finalizarea procedurii de adoptie, sesizeaza de îndata instanta judecatoreasca, în vederea revocarii sau, dupa caz, prelungirii masurii încredintarii.

(2) Dispozitiile privind procedura de judecata a cererilor referitoare la încredintare se aplica în mod corespunzator si în cazul cererilor prevazute la alin. (1). Hotarârea prin care instanta de fond dispune revocarea sau prelungirea încredintarii este executorie de drept.

Art. 33. - Daca, în situatia prevazuta la art. 32 alin. (1), instanta judecatoreasca dispune revocarea masurii încredintarii, directia este obligata sa reia procedura prevazuta la art. 26 si 27.

SECTIUNEA

a

4-a

Încuviintarea adoptiei

Art. 34. - Încuviintarea adoptiei este de competenta instantelor judecatoresti.

Art. 35. - (1) Cererea de încuviintare a adoptiei poate fi introdusa direct de catre adoptator sau familia adoptatoare în situatia adoptiei prevazute la art. 5 alin. (3) si art. 20 lit. b), în toate celelalte cazuri cererea de încuviintare a adoptiei putând fi introdusa fie de catre adoptator sau familia adoptatoare, fie de catre directia de la domiciliul acestora, la sfârșitul perioadei de încredintare în vederea adoptiei sau, dupa caz, la împlinirea termenelor prevazute pentru adoptia copilului aflat în una dintre situatiile indicate la art. 29 alin. (1) lit. c) si d).

(2) Cererea de încuviintare a adoptiei este însotita de urmatoarele acte:

a) certificatul de nastere al copilului, în copie legalizata;

b) certificatul medical privind starea de sanatate a copilului, eliberat de catre unitati publice nominalizate de catre directia de sanatate publica;

c) atestatul valabil al adoptatorului sau familiei adoptatoare;

d) hotarârea judecatoreasca irevocabila de încredintare în vederea adoptiei;

e) certificatele de nastere ale adoptatorului sau ale sotului si sotiei din familia adoptatoare, în copie legalizata;

f) certificatul de casatorie al adoptatorului sau al sotilor din familia adoptatoare, în copie legalizata;

g) cazierul judiciar al adoptatorului sau, dupa caz, al fiecarui membru al familiei adoptatoare;

h) certificatul medical privind starea de sanatate a adoptatorului, eliberat de medicul de familie pe lista caruia este înscris;

i) documentele doveditoare cu privire la exprimarea consimtamântului parintilor firesti, în masura în care nu s-a pronuntat anterior o hotarâre judecatoreasca de încuviintare a deschiderii procedurii adoptiei interne a copilului; dispozitiile art. 12 alin. (3) sau (4) ori ale art. 13 se aplica în mod corespunzator.

Art. 36. - Directia în a carei raza teritoriala domiciliaza persoana sau familia adoptatoare va avea obligatia de a depune rapoartele finale prevazute la art. 31 alin. (2) sau, dupa caz, art. 31 alin. (3), pâna cel mai târziu cu 5 zile înainte termenului la care a fost citata pentru judecarea cauzei, precum si, dupa caz, de a da instantei judecatoresti orice relatii necesare pentru solutionarea cererii de încuviintare a adoptiei.

Art. 37. - (1) Instanta judecatoreasca va admite cererea de încuviintare a adoptiei numai daca, pe baza probelor administrate, si-a format convingerea ca adoptia este în interesul superior al copilului.

(2) În termen de 5 zile de la ramânerea irevocabila a hotarârii judecatoresti prin care sa încuviintat adoptia, directia care a participat la judecarea cererii de încuviintare a adoptiei va înstiinta în scris parintii firesti despre aceasta.

Art. 38. - (1) Directia de la domiciliul copilului va urmari si va întocmi rapoarte trimestriale cu privire la evolutia copilului si a relatiilor dintre acesta si parintii sai adoptivi pe o perioada de cel putin 2 ani dupa încuviintarea adoptiei.

(2) Directia de la domiciliul copilului are obligatia sa asigure parintilor adoptivi servicii postadoptie.

CAPITOLUL

IV

Procedura adoptiei internationale

SECTIUNEA

1

Dispozitii generale

Art. 39. - Adoptia internationala a copilului care are domiciliul în România poate fi încuviintata numai în situatia în care adoptatorul sau unul dintre sotii din familia adoptatoare care domiciliaza în strainatate este bunicul copilului pentru care a fost încuviintata deschiderea procedurii adoptiei interne.

Art. 40. - (1) Cererea de încuviintare a adoptiei se transmite instantei judecatoresti de catre Oficiu.

(2) Instanta judecatoreasca se va pronunta, în conditiile prezentei legi, numai dupa analiza raportului directiei referitor la existenta altor solicitari similare din partea rudelor copilului pâna la gradul IV, cu domiciliul în România.

Art. 41. - Adoptia internationala are efectele prevazute la art. 50-53 si presupune deplasarea copilului pe teritoriul statului primitor, în urma încuviintarii adoptiei de catre instanta judecatoreasca româna.

Art. 42. - Adoptia internationala, în cazul în care adoptatul are domiciliul în strainatate, iar adoptatorul sau familia adoptatoare are domiciliul în România, este supusa dispozitiilor art. 30-33 din Legea nr. 105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept international privat.

SECTIUNEA

a

2-a

Atestarea adoptatorului sau familiei adoptatoare din statul de primire

Art. 43. - (1) Cererile persoanelor sau familiilor care au domiciliul pe teritoriul altui stat, parte a Conventiei de la Haga, si care doresc sa adopte un copil din România sunt transmise Oficiului

prin intermediul autoritatii centrale competente din statul respectiv sau al organizatiilor sale acreditate.

(2) În cazul statelor care nu sunt parti la Conventia de la Haga, cererile prevazute la alin. (1) se transmit Oficiului prin intermediul autoritatii desemnate cu atributii în domeniul adoptiei internationale sau prin intermediul organizatiilor acreditate în acest sens în statul de primire.

(3) Organizatiile acreditate prevazute la alin. (1) si (2) trebuie sa fie autorizate si de Oficiu, în conformitate cu metodologia aprobata prin hotarâre a Guvernului.

Art. 44. - Cererea adoptatorului sau familiei adoptatoare este luata în evidenta de Oficiu numai daca autoritatea centrala competenta din statul primitor sau organizatiile sale acreditate si autorizate în conditiile legii atesta ca:

a) adoptatorul sau familia adoptatoare îndeplineste conditiile de eligibilitate pentru adoptie si este apt sa adopte în conformitate cu legislatia aplicabila în statul primitor;

b) adoptatorul sau familia adoptatoare a beneficiat de consilierea necesara în vederea adoptiei în statul primitor;

c) este asigurata urmarirea evolutiei copilului dupa adoptie pe o perioada de cel putin 2 ani;

d) sunt asigurate servicii postadoptie pentru copil si familie în statul primitor.

Art. 45. - **(1)** Cererile transmise Oficiului trebuie însoțite de urmatoarele documente:

a) un raport întocmit de autoritatile competente din statul primitor, cuprinzând informatii cu privire la identitatea persoanelor care doresc sa adopte, capacitatea si aptitudinea lor de a adopta, situatia lor personala, familiala, materiala si medicala, mediul social, motivele care îi determina sa adopte un copil din România, precum si cu privire la copiii pe care ar putea sai primeasca spre adoptie; concluziile raportului vor fi sustinute prin documentele eliberate de autoritatile competente din statul primitor;

b) certificatele de nastere si casatorie si actele de identitate ale persoanelor care doresc sa adopte, în copie legalizata si însoțite de traducerea lor legalizata în limba româna;

c) cazierile judiciare ale persoanelor care doresc sa adopte;

d) raport medical întocmit separat pentru fiecare adoptator;

e) actul din care sa rezulte ca exista garantia ca adoptatul are posibilitatea sa intre si sa locuiasca permanent în statul primitor.

(2) Documentele prevazute la alin. (1) lit. a), c), d) si e) vor fi prezentate în original si însoțite de traducerea legalizata în limba româna.

SECTIUNEA

a

3-a

Încuviintarea adoptiei internationale de catre instanta

Art. 46. - **(1)** Cererea de încuviintare a adoptiei, însoțita de documentele prevazute la art. 43-45, se înainteaza de catre Oficiu instantei judecatoresti.

(2) Prevederile cap. VII se aplica în mod corespunzator.

(3) Oficiul are obligatia de a se asigura ca adoptatul va beneficia în tara straina de garantiile si normele echivalente acelor existente în cazul unei adoptii nationale; la pronuntarea asupra cererii de încuviintare a adoptiei instanta judecatoreasca va avea în vedere si documentul care atesta îndeplinirea acestei obligatii.

Art. 47. - Pe baza hotarârii judecatoresti irevocabile de încuviintare a adoptiei, Oficiul elibereaza, în termen de 3 zile de la data comunicarii acesteia, un certificat care atesta ca adoptia este conforma cu normele Conventiei de la Haga.

Art. 48. - Deplasarea adoptatului din România în statul de domiciliu al adoptatorului sau al familiei adoptatoare este posibila numai atunci când hotarârea de încuviintare a adoptiei este irevocabila. Adoptatul se deplaseaza numai însoțit de adoptator sau de familia adoptatoare, în conditii de siguranta corespunzatoare nevoilor adoptatului.

Art. 49. - **(1)** Oficiul are obligatia sa urmareasca evolutia copilului si a relatiilor dintre acesta si parintele sau parintii sai adoptivi cel putin 2 ani dupa încuviintarea adoptiei, prin intermediul autoritatii centrale competente sau al organizatiei acreditate ori autorizate din statul de domiciliu al parintilor adoptivi.

(2) În scopul îndeplinirii obligatiei prevazute la alin. (1), Oficiul trebuie sa solicite transmiterea de rapoarte trimestriale autoritatii centrale competente sau organizatiei acreditate si autorizate din statul primitor.

(3) În cazul în care, ulterior adopției internaționale, adoptatorul sau familia adoptatoare își stabilește domiciliul în România, urmărirea evoluției copilului cade în sarcina direcției în a cărei rază teritorială adoptatul își are domiciliul.

CAPITOLUL

V

Efectele adopției

Art. 50. - (1) Adopția produce efecte numai de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești prin care a fost încuviințată.

(2) Prin adopție se stabilesc filiația între adoptat și cel care adoptă, precum și legături de rudenie între adoptat și rudele adoptatorului.

(3) În momentul stabilirii filiației prin adopție, rudenția firească dintre adoptat și descendenții săi, pe de o parte, și părinții săi firești și rudele acestora, pe de altă parte, încetează, cu excepția adopției prevăzute la art. 20 lit. b), caz în care încetarea raporturilor de rudenie se aplică numai în raport cu părintele firească și rudele părintelui firească care nu este căsătorit cu adoptatorul.

(4) Impedimentul la căsătorie izvorât din rudenie există, potrivit legii, atât între adoptat și descendenții acestuia, pe de o parte, și rudele sale firești, pe de altă parte, cât și între adoptat și descendenții acestuia, pe de o parte, și persoanele cu care a devenit ruda prin efectul adopției, pe de altă parte.

(5) Efectele adopției internaționale, precum și efectele în cazul anulării adopției internaționale asupra cetățeniei adoptatului sunt cele prevăzute de Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 51. - (1) Adoptatorul are față de copilul adoptat drepturile și îndatoririle părintelui firească față de copilul său.

(2) În cazul în care adoptatorul este sotul părintelui firească al adoptatului, drepturile și îndatoririle părintești se exercită de către adoptator și părintele firească căsătorit cu acesta.

(3) Adoptatul are față de adoptator drepturile și îndatoririle de orice natură pe care le are o persoană față de părinții săi firești.

Art. 52. - (1) Adoptatorii vor informa copilul că este adoptat, de îndată ce vârsta și gradul de maturitate ale acestuia o permit.

(2) Adoptatorii și adoptatul au dreptul să obțină din partea autorităților competente extrase din registrele publice al căror conținut atestă faptul, data și locul nașterii, dar nu dezvăluie în mod expres adopția și nici identitatea părinților firești.

(3) Identitatea părinților firești ai adoptatului poate fi dezvăluită înainte de dobândirea de către acesta a capacității depline de exercițiu numai pentru motive medicale, cu autorizarea instanței judecătorești, la cererea oricărui dintre adoptatori, a adoptatului, sotului sau descendenților acestuia ori a reprezentantului unei instituții medicale sau unui spital.

(4) După dobândirea capacității depline de exercițiu, adoptatul poate solicita tribunalului în a cărui rază teritorială se află domiciliul său ori, în cazul în care el nu are domiciliul în România, Tribunalului București, să-i autorizeze accesul la informațiile aflate în posesia oricăror autorități publice cu privire la identitatea părinților săi firești.

(5) Instanța citează direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului, Oficiul, precum și orice altă persoană a cărei ascultare poate fi utilă pentru soluționarea cererii și va putea admite cererea dacă, potrivit probelor administrate, constată că accesul la informațiile solicitate nu este daunator integrității psihice și echilibrului emoțional ale solicitantului și dacă adoptatul în cauză a beneficiat de consiliere din partea direcției.

Art. 53. - (1) Adoptatul dobândește prin adopție numele adoptatorului.

(2) Dacă adopția se face de către 2 soți ori de către sotul care adoptă copilul celuilalt sot, iar soții au nume comun, adoptatul va purta acest nume. În cazul în care soții nu au nume de familie comun, ei sunt obligați să declare instanței judecătorești care încuviințează adopția numele pe care adoptatul urmează să-l poarte.

(3) Pentru motive temeinice, instanța, încuviințând adopția, la cererea adoptatorului sau familiei adoptatoare și cu consimțământul copilului care a împlinit vârsta de 10 ani, poate dispune schimbarea prenumelui copilului adoptat.

(4) În cazul adopției unei persoane casatorite care poartă un nume comun în timpul casătoriei, sotul adoptat poate primi în timpul casătoriei numele adoptatorului, cu consimțământul celui alt sot, acordat în fața instanței care încuviințează adopția.

(5) Pe baza hotărârii judecătorești irevocabile de încuviințare a adopției, serviciul de stare civilă competent întocmește, în condițiile legii, un nou act de naștere al copilului, în care adoptatorii vor fi trecuți ca fiind părinții săi firești. Vechiul act de naștere se va păstra, menționându-se pe marginea acestuia întocmirea noului act.

CAPITOLUL

VI

Încetarea adopției

Art. 54. - Adopția încetează prin desfacere sau ca urmare a declarării nulității acesteia.

Art. 55. - Adopția se desface în cazul prevăzut la art. 7 alin. (3) lit. a).

Art. 56. - (1) Adopția este nulă, dacă a fost încheiată în alt scop decât cel al ocrotirii interesului superior al copilului sau cu încălcarea oricărui condiții de fond sau de formă prevăzute de lege.

(2) Cu toate acestea, instanța va putea respinge cererea de declarare a nulității adopției, dacă va constata că menținerea adopției este în interesul celui adoptat.

Art. 57. - Acțiunea în declararea nulității adopției aparține oricărei persoane interesate. După dobândirea de către adoptat a capacității depline de exercițiu, acțiunea aparține numai acestuia.

Art. 58. - (1) Cauzele privind declararea nulității adopției se judecă cu citarea:

a) adoptatorului sau, după caz, a familiei adoptatoare;

b) adoptatului care a dobândit capacitate deplină de exercițiu;

c) direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului sau, în cazul adopțiilor internaționale, a Oficiului.

(2) Copilul care a împlinit vârsta de 10 ani va fi întotdeauna ascultat.

Art. 59. - (1) În situația încetării adopției ca urmare a declarării nulității acesteia, adoptatul redobândește numele de familie avut înainte de încuviințarea adopției.

(2) Părinții firești ai copilului redobândesc drepturile și îndatoririle părintești dacă instanța nu decide instituirea tutelei sau a altor măsuri de protecție specială a copilului, în condițiile legii.

Art. 60. - Hotărârile judecătorești privitoare la nulitatea adopției, ramase irevocabile, se comunică Oficiului de către direcție, în vederea efectuării mențiunilor necesare în Registrul național pentru adopții.

CAPITOLUL

VII

Dispoziții procedurale comune

Art. 61. - (1) Instanțele judecătorești române sunt competente să judece cererile prevăzute de prezenta lege dacă cel puțin una dintre părți are domiciliul în România.

(2) Instanțele judecătorești române sunt exclusiv competente să judece procesele privind încuviințarea deschiderii procedurii adopției interne, încredințarea în vederea adopției și încuviințarea adopției dacă cel ce urmează a fi adoptat are domiciliul în România și este cetățean român sau străin fără cetățenie.

(3) Cererile prevăzute de prezenta lege sunt de competența tribunalului în a cărui rază teritorială se află domiciliul adoptatului. Cauzele pentru judecarea cărora nu se poate determina instanța competentă se judecă de Tribunalul București.

(4) Cererile de deschidere a procedurii adopției interne, cererile de încredințare a copilului în vederea adopției și cererile de încuviințare a adopției se judecă în prima instanță, potrivit regulilor prevăzute de Cartea III - Dispoziții generale privitoare la procedurile necontencioase din **Codul de procedura civilă**, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

(5) Hotărârile prin care se soluționează cererile prevăzute de prezenta lege nu sunt supuse apelului. Exercițarea recursului suspendă executarea.

Art. 62. - Cererile prevăzute la art. 61 alin. (3) sunt scutite de taxa judiciară de timbru și se soluționează cu celeritate.

Art. 63. - (1) Cererile prevăzute la art. 61 alin. (3) se soluționează de complete specializate ale instanței judecătorești, în camera de consiliu, cu participarea obligatorie a procurorului. Prezentarea de către direcție a raportului de anchetă socială privind copilul este obligatorie.

(2) Judecarea cererilor referitoare la deschiderea procedurii adopției interne a copilului se face cu citarea părinților firești ai copilului sau, după caz, a tutorelui și a direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului.

(3) Judecarea cererilor de încredințare a copilului în vederea adopției interne, precum și a celor de încuviințare a adopției se face cu citarea direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului, a direcției în a cărei rază teritorială domiciliază adoptatorul sau familia adoptatoare și a persoanei sau familiei adoptatoare.

(4) Judecarea cererilor de încuviințare a adopției internaționale se face cu citarea direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului, al persoanei sau familiei adoptatoare, precum și a Oficiului.

(5) Judecarea cererilor de încuviințare a adopției prevăzute la art. 5 alin. (3) se face cu citarea adoptatorului sau a familiei adoptatoare și a adoptatului, iar judecarea cererilor de încuviințare a adopției prevăzute la art. 20 lit. b) se face cu citarea adoptatorului și a părinților firești ai adoptatului.

Art. 64. - (1) Instanța poate administra orice probe admise de lege.

(2) La judecarea cererii referitoare la deschiderea procedurii adopției interne a copilului, precum și a cererii de încredințare în vederea adopției, ascultarea copilului care a împlinit vârsta de 10 ani este obligatorie, iar la încuviințarea adopției copilului care a împlinit vârsta de 10 ani i se va solicita consimțământul.

(3) Opinia copilului exprimată la judecarea cererilor prevăzute de prezenta lege va fi luată în considerare și i se va acorda importanța convenită, avându-se în vedere vârsta și gradul acestuia de maturitate. În situația în care instanța hotărăște în contradictoriu cu opinia exprimată de copil, aceasta este obligată să motiveze rațiunile care au condus la înlăturarea opiniei copilului.

CAPITOLUL

VIII

Registrul național pentru adopții

Art. 65. - (1) În scopul întocmirii și organizării la nivel național a evidenței în materia adopției, Oficiul are obligația de a întocmi și de a ține la zi Registrul național pentru adopții.

(2) Registrul conține datele referitoare la adoptatorul sau familia adoptatoare, române și străine, precum și cele referitoare la copiii pentru care a fost deschisă procedura adopției interne, pentru cei pentru care a fost pronunțată o hotărâre judecătorească de încredințare în vederea adopției, de încuviințare a adopției sau de declarare a nulității acesteia.

Art. 66. - (1) În scopul întocmirii și organizării de către Oficiu a evidenței prevăzute la art. 65, direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului transmite Oficiului copii ale următoarelor documente:

- a) hotărârea judecătorească prin care s-a încuviințat deschiderea procedurii adopției naționale;
- b) hotărârea judecătorească de încredințare în vederea adopției;
- c) hotărârea judecătorească de încuviințare a adopției;
- d) hotărârea judecătorească de declarare a nulității adopției;
- e) atestatul eliberat potrivit art. 19 alin. (2).

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) se transmit în termen de 5 zile de la rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești sau, respectiv, în termen de 5 zile de la data emiterii atestatului.

(3) Documentul prevăzut la alin. (1) lit. e) va fi însoțit de toate informațiile cu privire la persoanele sau familiile pentru care s-a emis atestatul.

CAPITOLUL

IX

Dispoziții finale, tranzitorii și sancțiuni

Art. 67. - (1) Oficiul ia toate măsurile ce se impun, conform prevederilor Convenției de la Haga, în vederea prevenirii câștigurilor necuvenite, financiare sau de altă natură, ce ar putea fi realizate cu prilejul adopției și descurajării oricărui practici contrare obiectivelor acestei convenții și prezentei legi.

(2) Oficiul stabilește o taxă unică și fixă, determinată pe baza costurilor maxime corespunzătoare tuturor serviciilor aferente îndeplinirii procedurii adopției internaționale, cu excepția celor reglementate în legi speciale.

(3) Taxa prevăzută la alin. (2) este defalcată pe categorii de cheltuieli și se aproba prin hotărâre a Guvernului.

(4) Plata taxei este efectuată de către adoptator sau familia adoptatoare prin transfer bancar către Oficiu și autoritatea centrală ori organizația acreditată sau autorizată din statul de domiciliu al părinților adoptatori. Taxele percepute de Oficiu se fac venit la bugetul de stat în termen de 5 zile lucrătoare de la încasarea lor.

Art. 68. - Sunt interzise donatiile și sponsorizarile, precum și oferirea de către adoptator sau familia adoptatoare, în nume propriu ori prin persoane interpuse, în mod direct sau indirect, de orice foloase materiale necuvenite Oficiului, direcțiilor implicate sau persoanelor fizice din cadrul instituțiilor publice implicate în procesul de adopție.

Art. 69. - (1) Este interzisă participarea organismelor private în procedura adopției internaționale desfășurată în România. Interdicția se aplică și membrilor sau personalului acestora, cu excepția situației în care au calitatea de adoptator.

(2) Autoritățile române pot colabora în ceea ce privește adopția internațională cu organisme private care își desfășoară activitatea pe teritoriul statului primitor, numai dacă acestea sunt acreditate de statul respectiv și autorizate conform prevederilor art. 43 alin. (3).

(3) În situația în care se constată nerespectarea dispozițiilor alin. (1) și (2), Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului este obligată să solicite instanței judecătorești dizolvarea persoanei juridice implicate.

(4) Serviciile și activitățile ce pot fi derulate de către fundații, asociații sau federații în cadrul procedurilor adopției naționale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 70. - (1) Fapta părintelui sau a reprezentantului legal al unui copil de a pretinde sau de a primi, pentru sine sau pentru altul, bani ori alte foloase materiale în scopul adopției copilului se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și fapta persoanei care, fără drept, intermediază sau înlesnește adoptarea unui copil, în scopul obținerii de foloase materiale sau de alta natură.

Art. 71. - (1) Atestatul de persoană sau familie aptă să adopte, eliberat anterior intrării în vigoare a prevederilor prezentei legi, este valabil pentru o perioadă de un an de la data eliberării lui.

(2) Prevederile art. 21 se aplică în mod corespunzător persoanelor sau familiilor prevăzute la alin. (1).

Art. 72. - (1) Cererile pentru încuviințarea adopției aflate pe rolul instanțelor judecătorești la data intrării în vigoare a prezentei legi se soluționează, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, la data introducerii cererii.

(2) Persoanele și familiile care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, aveau copii încredințați în vederea adopției, vor putea introduce cereri pentru încuviințarea adopției, care vor fi soluționate potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/1997 cu privire la regimul juridic al adopției, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/1998, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În toate celelalte cazuri, întreaga procedură a adopției va trebui să se conformeze dispozițiilor prezentei legi.

(4) În scopul aplicării dispozițiilor prezentei legi, Oficiul va renegocia acordurile bilaterale și multilaterale în domeniul adopției, încheiate de România cu alte state, care vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 73. - În situația copiilor cu privire la care s-au făcut comunicări de către comisiile pentru protecția copilului în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/1998, cu modificările și completările ulterioare, și aflați în evidența Comitetului Român pentru Adopții la data intrării în vigoare a prezentei legi, dispozițiile art. 22-24 se aplică în mod corespunzător.

Art. 74. - (1) În situația copiilor declarați judecătorește abandonati în temeiul prevederilor Legii nr. 47/1993 cu privire la declararea judecătorească a abandonului de copii, direcția are obligația să reevalueze împrejurările care au stat la baza stabilirii măsurilor de protecție pentru acești copii și să întocmească planul individualizat de protecție.

(2) Daca planul individualizat de protectie are ca finalitate reintegrarea copilului în familie sau în familia extinsa, directia solicita instantei judecatoresti redarea exercitiului drepturilor parintesti sau, dupa caz, delegarea acestora membrilor familiei extinse unde copilul urmeaza sa fie plasat.

(3) Instanta competenta sa solucioneze cererile privind redarea sau, dupa caz, delegarea drepturilor parintesti este tribunalul de la domiciliul copilului.

(4) Judecarea cererii se face cu citarea parintilor sau, dupa caz, a membrilor familiei extinse, a directiei în a carei raza teritoriala domiciliaza copilul si cu participarea obligatorie a procurorului. Cererea va fi însoțita de raportul de ancheta sociala întocmit de directia în a carei raza teritoriala domiciliaza copilul.

Art. 75. - (1) Prezenta lege intra în vigoare la 1 ianuarie 2005, cu exceptia prevederilor art. 43 alin. (3), art. 67 alin. (3), art. 69 alin. (4) si art. 77, care intra în vigoare la 3 zile de la data publicarii prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor art. 43 alin. (3), art. 67 alin. (3), art. 69 alin. (4) si art. 77 se elaboreaza de catre Autoritatea Nationala pentru Protectia Copilului si Adoptie.

(3) La data intrarii în vigoare a prezentei legi se abroga urmatoarele acte normative:

a) Ordonanta de urgenta a Guvernului **nr. 25/1997** cu privire la regimul juridic al adoptiei, publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 12 iunie 1997, aprobata cu modificari prin Legea **nr. 87/1998**, cu modificarile si completarile ulterioare;

b) Ordonanta de urgenta a Guvernului **nr. 121/2001** pentru suspendarea temporara a tuturor procedurilor referitoare la adoptiile internationale, publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 din 9 octombrie 2001, aprobata cu modificari si completari prin Legea **nr. 347/2002**, cu modificarile ulterioare;

c) Hotarârea Guvernului **nr. 245/1997** cu privire la criteriile de autorizare a organismelor private care desfasoara activitati în domeniul protectiei drepturilor copilului prin adoptie, publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 5 iunie 1997;

d) orice alte dispozitii contrare prezentei legi.

(4) La 3 zile de la data publicarii prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, se abroga urmatoarele acte normative:

a) Legea **nr. 47/1993** cu privire la declararea judecatoreasca a abandonului de copii, publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 8 iulie 1993;

b) Hotarârea Guvernului **nr. 1.315/2000** privind unele masuri pentru protectia drepturilor copilului prin adoptie, publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 678 din 19 decembrie 2000.

Art. 76. - Autorizatiile emise de Comitetul Român pentru Adoptii în baza Hotarârii Guvernului **nr. 245/1997** cu privire la criteriile de autorizare a organismelor private care desfasoara activitati în domeniul protectiei drepturilor copilului prin adoptie își înceteaza valabilitatea de la data intrarii în vigoare a prezentei legi.

Art. 77. - În termen de 30 de zile de la data publicarii prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor fi elaborate normele metodologice de aplicare a prezentei legi, care vor fi aprobate prin hotarâre a Guvernului.

Aceasta lege a fost adoptata de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor **art. 75** si ale **art. 76** alin. (1) din Constitutia României, republicata.

PRESEDINTELE CAMEREI DEPUTATILOR
VALER DORNEANU

PRESEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VACAROIU

Bucuresti, 21 iunie 2004.
Nr. 273.